

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ СПОРАЗУМА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И ЦРНЕ ГОРЕ О УЗАЈАМНОМ ЗАСТУПАЊУ У ПРУЖАЊУ КОНЗУЛАРНЕ ЗАШТИТЕ И УСЛУГА У ТРЕЋИМ ЗЕМЉАМА

Члан 1.

Потврђује се Споразум између Републике Србије и Црне Горе о узајамном заступању у пружању конзуларне заштите и услуга у трећим земљама, закључен 19. априла 2013. године у Подгорици, у оригиналу на српском и црногорском језику.

Члан 2.

Текст Споразума у оригиналу на српском језику гласи:

С П О Р А З У М
ИЗМЕЂУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ
И
ЦРНЕ ГОРЕ
О УЗАЈАМНОМ ЗАСТУПАЊУ У ПРУЖАЊУ КОНЗУЛАРНЕ ЗАШТИТЕ И
УСЛУГА У ТРЕЋИМ ЗЕМЉАМА

Република Србија и Црна Гора (у даљем тексту: „Стране уговорнице”),

У жељи да унапреде и развијају конзуларну сарадњу,

Са циљем да обезбеде и олакшају заштиту права и интереса својих држављана,

Договориле су се о следећем:

Члан 1.

Стране уговорнице узајамно пружају конзуларну заштиту и услуге својим држављанима, преко дипломатско-конзуларних представништава у трећим земљама, у којима једна од Страна уговорница нема своје дипломатско-конзуларно представништво, под условом да се трећа земља томе не противи.

Под конзуларном заштитом и пружањем услуга, у смислу овог споразума, сматра се пружање помоћи у случају:

- 1) смрти, озбиљне болести, насиља и трговине људима;
- 2) елементарних непогода, кризних ситуација, ратних дејстава, терористичких аката и других већих несрећа;
- 3) хапшења (привођења), притварања, затварања, или задржавања на други начин;
- 4) издавања путних докумената за повратак у земљу порекла;
- 5) прибављања докумената, легализације и пружања међународне правне помоћи;
- 6) вршења конзуларних услуга у односу на бродове;
- 7) потребе за финансијском помоћи;
- 8) издавања виза.

Члан 2.

Дипломатско-конзуларно представништво једне Стране уговорнице, без одлагања, обавештава другу Страну уговорницу о сваком смртном случају њеног држављанина. У зависности од прописа државе пријема и уз пристанак најближих сродника преминулог, дипломатско-конзуларно представништво пружа помоћ у поступку преноса посмртних остатака, укључујући и издавање спроводнице за пренос посмртних остатака.

Дипломатско-конзуларно представништво једне Стране уговорнице издаје спроводницу у складу са својим унутрашњим правним прописима. Стране уговорнице ће редовно размењивати податке о томе за које заразне болести је потребно затражити сагласност пре издавања спроводнице. Представник дипломатско-конзуларног представништва посећује озбиљно оболела лица, држављане друге Стране уговорнице, даје савете у погледу

адекватног медицинског третмана и, по потреби, пружа помоћ око организације медицинског транспорта.

Дипломатско-конзуларно представништво једне Стране уговорнице, без одлагања, обавештава другу Страну уговорницу у случају да је њен држављанин постао жртва насиља или трговине људима и таквом лицу пружа сву потребну помоћ и заштиту.

Члан 3.

Дипломатско-конзуларно представништво једне Стране уговорнице, без одлагања, пружа неодложну помоћ, укључујући и евакуацију држављана друге Стране уговорнице, и о томе обавештава другу Страну уговорницу, у случају елементарних непогода, кризних ситуација, ратних дејстава, терористичких аката и других већих несрећа.

Члан 4.

Дипломатско-конзуларно представништво једне Стране уговорнице, по добијању информације од органа државе пријема или сазнања на други начин, о хапшењу, притварању, затварању или задржавању на други начин, држављана друге Стране уговорнице, без одлагања, обавештава другу Страну уговорницу.

Ако постоји захтев ухапшеног, притвореног, затвореног, или на други начин задржаног држављанина друге Стране уговорнице, представник дипломатско-конзуларног представништва посетиће га, под условом да за то добије сагласност надлежног органа државе пријема. Оваква посета може се одбити уколико је место где се лице налази на великој удаљености од дипломатско-конзуларног представништва, или из других оправданих разлога. У тим случајевима информације о стању ових лица прикупљаће се и редовно достављати другој Страни уговорници.

У случају да дипломатско-конзуларно представништво утврди или добије информацију да су лица из става 1. овог члана дискриминисана или да се у поступању према њима не поштују општеприхваћена правила међународног права, предузеће одговарајуће активности код надлежних органа државе пријема ради побољшања њиховог положаја, о чему ће, без одлагања, обавестити другу Страну уговорницу.

Члан 5.

Дипломатско-конзуларно представништво једне Стране уговорнице издаће путни лист за повратак у земљу порекла сваком држављанину друге Стране уговорнице, у случају да је изгубио, оштетио или на други начин остао без пасоша.

Након пријема захтева за издавање путног листа, дипломатско-конзуларно представништво ће, без одлагања, послати захтев на решавање другој Страни уговорници, која је дужна да достави одговор у најкраћем року. Дипломатско-конзуларно представништво издаће путни лист на обрасцу прописаном његовим унутрашњим правним прописима, тек након добијене сагласности друге Стране уговорнице.

Члан 6.

Дипломатско-конзуларно представништво једне Стране уговорнице прибављаће различите врсте јавних исправа за потребе држављана друге Стране уговорнице.

Дипломатско-конзуларно представништво једне Стране уговорнице вршиће послове овере потписа, преписа, копија и превода докумената држављана друге Стране уговорнице, у складу са својим прописима и међународним конвенцијама.

Дипломатско-конзуларно представништво једне Стране уговорнице, ради пружања ових услуга, може затражити додатну проверу код органа друге Стране уговорнице.

Дипломатско-конзуларно представништво једне Стране уговорнице достављаће судска или вансудска акта и замолнице, у складу са међународним споразумима, по поступку предвиђеном законима и прописима државе пријема.

Члан 7.

Дипломатско-конзуларно представништво једне Стране уговорнице пружаће помоћ бродовима друге Стране уговорнице у територијалним и унутрашњим водама државе пријема.

Члан 8.

Дипломатско-конзуларно представништво једне Стране уговорнице пружиће финансијску помоћ држављанину друге Стране уговорнице, уколико се обрати са захтевом, под условом да за то постоји сагласност друге Стране уговорнице и уколико су неопходна финансијска средства унапред уплаћена.

Члан 9.

Дипломатско-конзуларно представништво једне Стране уговорнице издаваће визе у име друге Стране уговорнице, уз претходну проверу захтева и на основу добијене сагласности друге Стране уговорнице.

После пријема захтева за визу, дипломатско-конзуларно представништво ће, без одлагања, послати захтев на решавање другој Страни уговорници, која је дужна да достави одговор у најкраћем року. Дипломатско-конзуларно представништво издаће визу тек након добијене сагласности друге Стране уговорнице.

У случају када се подносилац захтева за визу налази на листи непожељних странаца на територији Стране уговорнице чије је дипломатско-конзуларно представништво примило захтев, издавање визе ће бити одбијено без обављања предвиђене процедуре.

У случајевима издавања визе, друга Страна уговорница ће бити обавештена о типу визе, броју визне налепнице и року важења визе.

Дипломатско-конзуларно представништво које издаје визу наплаћује одговарајућу накнаду у складу са својим унутрашњим правним прописима и исту задржава као свој остварени приход.

Члан 10.

Конзулати на челу са почасним конзуларним функционерима пружаће конзуларну заштиту и помоћ држављанима друге Стране уговорнице, у складу са својим надлежностима.

Члан 11.

Трошкови пружања конзуларних услуга држављанима друге Стране уговорнице наплаћују се у складу са правним прописима Стране уговорнице која пружа конзуларне услуге.

Члан 12.

Стране уговорнице ће најмање једном годишње размењивати листу дипломатско-конзуларних представништава и конзулата на челу са почасним конзуларним функционерима.

Страна уговорница ће, без одлагања, обавестити другу Страну уговорницу о отварању односно затварању дипломатско-конзуларног представништва, као и конзулата на челу са почасним конзуларним функционером.

Члан 13.

Страна уговорница ће, без одлагања, обавестити другу Страну уговорницу о немогућности пружања конзуларне заштите и услуга од стране дипломатско-конзуларног представништва.

Члан 14.

Стране уговорнице ће обавестити Министарство иностраних послова државе пријема о узајамном пружању конзуларне заштите и услуга у складу са чланом 8. Бечке конвенције о конзуларним односима и чланом 46. Бечке конвенције о дипломатским односима.

Члан 15.

Овај споразум ступа на снагу тридесетог (30) дана од дана пријема друге дипломатске ноте којом се Стране уговорнице обавештавају да је испуњена унутрашња процедура неопходна за ступање на снагу овог споразума.

Овај споразум се закључује на неодређено време.

Споразум може бити измењен и допуњен на основу узајамне сагласности Страна уговорница, разменом дипломатских нота. Измене и допуне Споразума ступају на снагу по процедури предвиђеној за његово ступање на снагу.

Свака Страна уговорница може суспендовати овај споразум, у целини или делимично. Споразум се сматра суспендованим после протеча рока од 30 (тридесет) дана од дана пријема дипломатске ноте.

Свака Страна уговорница може отказати примену Споразума. Споразум престаје да важи по истеку 90 (деведесет) дана од дана пријема дипломатске ноте.

Сачињено у Подгорици, дана 19. априла 2013. године, у два оригинална примерка, сваки на српском и црногорском језику, при чему су оба текста подједнако веродостојна.

За Републику Србију

Иван Мркић
министар спољних послова

За Црну Гору

Игор Лукшић
министар вањских послова и
европских интеграција и
потпредседник Владе

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије – Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење закона садржан је у члану 99. став 1. тачка 4. Устава Републике Србије, по коме Народна скупштина потврђује међународне уговоре кад је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Споразум између Републике Србије и Црне Горе о узајамном заступању у пружању конзуларне заштите и услуга у трећим земљама потписали су министар спољних послова у Влади Републике Србије и министар вањских послова и европских интеграција Црне Горе, у Подгорици, 19. априла 2013. године.

Потврђивање Споразума између Републике Србије и Црне Горе о узајамном заступању у пружању конзуларне заштите и услуга у трећим земљама представља реализацију договора о наставку билатералне сарадње и допринеће даљем унапређењу билатералних односа и регионалне сарадње у приближавању земаља региона европским стандардима у пружању конзуларне заштите.

Министарство спољних послова придаје значај овом Споразуму са аспекта заштите држављана Републике Србије у иностранству.

III ПРОЦЕНА ИЗНОСА ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ПОТРЕБНИХ ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно издвајање средстава из буџета Републике Србије.

IV РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Закон о потврђивању Споразума неопходно је донети по хитном поступку јер се потврђивањем наведеног споразума испуњава преузета међународна обавеза.